

Sygn. akt **XI Ka 758/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Artur Achrymowicz

Protokolant Wioleta Zawadzka

po rozpoznaniu dnia 1 października 2019 roku

sprawy Z. K. s. Z. i J. z domu K., urodzonego (...) w W.

obwinionego z art. 124 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 4 czerwca 2019 roku sygn. akt.

II W 1037/18

I Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) przyjmuje, że na skutek wycięcia pędów krzewy zostały uszkodzone;
- 2) czyn ten kwalifikuje z art. 150 § 1 K.w. i przepis ten przyjmuje za podstawę wymiaru kary;
- 3) w miejsce obowiązku zapłaty równowartości szkody, na zasadzie art. 150 § 3 K.w. orzeka na rzecz A. K. nawiązkę w kwocie 100 (sto) zł.

II W pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy.

III Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 (trzydzieści) zł opłaty za II instancję oraz 80 (osiemdziesiąt) zł wydatków postępowania odwoławczego.

Artur Achrymowicz

XI Ka 758/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy:

1. uznał obwinionego za winnego wycięcia 5 „kęp” malin, łącznej wartości 200 zł, należących do pokrzywdzonej;
2. czyn ten uznał za wykroczenie z art. 124 § 1 K.w.
3. na podstawie tego przepisu wymierzył mu 200 zł grzywny;
4. w oparciu o art. 124 § 4 K.w. orzekł obowiązek naprawienia szkody.

Skarżący nie sformułował żadnych zarzutów. Co więcej, jego pismo na k. 42-43 nie zawiera nawet wniosków odwoławczych, więc nie spełnia wymogu z art. 427 § 1 K.p.k. in fine w zw. z art. 109 § 2 K.p.w., co najwyraźniej nie

zostało w I instancji dostrzeżone (wykorzystanie trybu z art. 120 § 1 K.p.k. w zw. z art. 38 § 1 K.p.w. nie było konieczne, jednak niewątpliwie celowe; także w interesie obwinionego – art. 16 § 2 K.p.k. w zw. z art. 8 K.p.w.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Sąd Rejonowy trafnie dostrzegł i ocenił, że przedstawione przez obwinionego na rozprawie tłumaczenie zmiany wyjaśnień jest nielogiczne i nieprzekonujące (uzasadnienie na k. 49). Zatem ustalenia Sądu (jakkolwiek – wbrew dyspozycji art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dn. 7.10.1999 r. o języku polskim – zrelacjonowane w sposób urągający jego zasadom), jako wynikające nie tylko z przypuszczeń, czy wnioskowań pokrzywdzonej (k. 32), ale wprost ze zgodnych ze sobą, a zatem słusznie uznanych za wiarygodne dowodów w postaci wyjaśnień obwinionego (k. 11) oraz zeznań policjantów, którym obwiniony pozaprosowo oświadczył, że wyciął (k. 39) lub wydeptał (k. 32) krzewy, są co do zasady prawidłowe.

Ogólnie dostępna wiedza – stosownie do art. 168 zd. 1 K.p.k. w zw. z art. 39 § 1 zd. 2 K.p.w. – wskazuje jednak, że krzewy, o które w sprawie chodzi, są bylinami, więc ustalone przez Sąd Rejonowy (k. 48) wycięcie ich pędów, gdy pod ziemią pozostają tzw. rozłogi, nie oznacza „automatycznie” ich zniszczenia, które przyjęte zostało w wyroku (art. 5 § 2 K.p.k. w zw. z art. 8 K.p.w.).

Istotę czynu obwinionego oddaje więc nie przepis zastosowany przez Sąd I instancji, lecz art. 150 § 1 K.w.

Korekta kwalifikacji prawnej pociągnęła zaś za sobą (przy zastosowaniu art. 447 § 1 K.p.k. w zw. z art. 109 § 2 K.p.w.) modyfikację środka karnego z obowiązku zapłaty równowartości szkody na przewidzianą w art. 150 § 3 K.w. nawiązkę.

W myśl art. 634 K.p.k. w zw. z art. 121 § 1 K.p.w. koszty postępowania odwoławczego obciążają natomiast obwinionego.

Artur Achrymowicz

1 Już 1 zdanie uzasadnienia wyroku pozbawione jest podmiotu, a kolejne zawierają cały szereg naruszających powagę Sądu błędów składniowych i stylistycznych, jak np. anakolutyczna konstrukcja „/.../ zobaczyła, że za betonowym płotem stanowiącym granice działki jej i sąsiada, który biegnie od drogi /.../” – brak dopełnienia – wskazania kogo zobaczyła, czy też „/.../ w jej działce sąsiad wyciął /.../” – wycinać można coś rosnącego na działce, ewentualnie w jej granicach; w działce można natomiast np. kopać.